

на семиотично-семантично функционалната тоталност на даден факт (или поредица от факти) от фило- и онтогенетичната биографичност на конкретния субект и „прекодирането му“ по схемата, по проекта на исторически и социално вече известни и валидизирани смислово-функционални етноцентристки интерпретативни матрици.

В такъв смисъл етническият предразсъдък не е безразсъдъчен, антиразсъдъчен, извънразсъдъчен. Както пише един (днес отричан) класик, в човешката история и социалния живот разумът винаги е съществувал, но винаги в разумна форма. По същия начин, перифразирайки тази негова мисъл, бих казал, че и разсъдъкът винаги е съществувал, макар и винаги в разсъдъчна форма и степен. От това би следвало, че и етническият пред-разсъдък е разсъдъчен по генезис, съдържание и функции, но е представен в превратни, мистифицирани и неадекватни (на същността на отразявания в него обект-предмет) разсъдъчни координати на проявление и присъствие в социума или в персоналната биография.

При етническият предразсъдък вниманието винаги пада върху феноменологията, а не върху субстантивните очертания и пластове на „хванатото“ във и чрез неговите „образи“. Затова фигуративно би могло да се каже, че субстантивността на феноменологията на етничесните предразсъдъци е специфичното „криво огледало“, в което се отразява пречупената феноменология на действителната субстантивност на оглеждащите се и оглежданите субекти.

За етническият предразсъдък от особено значение е изходната позиция, „началният рубеж“, а те винаги са свързани (явно или тайно, признавано или отричано) със собственото „Аз“ (общностно или персонално). Предразсъдъчното оценяване и опознаване, възприемане и реагиране на другия – „не-Аза“ – винаги става по логиката на своето, а не на неговото ментално присъствие. Макар това обстоятелство вербално или практически да се отрича, да се твърди, че предразсъдъчната продукция е израз тъкмо на дистанциране от собственото „Аз“ и на безпристрастно вглеждане и оценяване на чуждото „Аз“. Колкото и да се врича и обещава, че е по силите му и това е интимният му замисъл, етническият предразсъдък никога не е способен да влезе, да проникне адекватно в етничесно „чуждата“ духов-